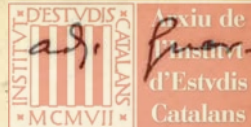

encasellat m. Conjunt de
caselles. || Encasellament

encascavellat -ada
mit amb cascavells.

encasquetar v. tr. ficar ben
endins, fins a les orelles (el capell,
gorra, etc.). Encasqueta-li bé la
gorra, que el vent no se li em-
porti | pron. Encasquetor-se el
banet. || fig. ficar al cap, di
era difícil d'aprendre-ho; però a
l'últim li ho vaig poder encas-
quetar | pron. ficar-se al cap;
obstinar-se. S'ha encasquetat que
no havia de fer-ho, i no ho farà.